MONITOR SPÓŁDZIELCZY

OFICJALNY ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

WYCHODZI 5 i 20 KAŻDEGO MIESIĄCA

Rok I Warszawa, dnia 5 grudnia 1948 r. Nr 12

TREŚĆ NUMERU:

Str.

poz. 83 — Pismo okólne Ministerstwa Przemysłu i Handlu Departament Finansowy z dnia 4 października 1948 r. w sprawie stosowania postanowień uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 maja 1947 r. o rozliczeniach za dostawy i usługi dla sektora spółdzielczego — 2

poz. 84 — Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 września 1948 r. o prowadzeniu kart kontrolnych pracy pojazdów mechanicznych — 2

poz. 85 — Powołanie Rady Nadzorczej Centrali Spółdzielni Ogrodniczych — 5

„ 86 — Struktura Centrali Mięsnej — Centrali Spółdzielczo - Państwowej — 5

„ 87 — Struktura Centrali Rybnej — Centrali Spółdzielczo - Państwowej — 6

„ 88 — Struktura Rzemieślniczej Centrali Spółdzielczo - Państwowej — Centrali Spółdzielni Cechowych — 6

— Adresy Rzemieślniczej Centrali Spółdzielczo - Państwowej — Centrali Spółdzielni Cechowych — 7

Uchwały Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego

poz. 89 — Uchwała Zarządu CZS z dnia 19 i 26 listopada 1948 r. w sprawie reorganizacji Wydziału Naukowo-Ekonomicznego — 7

„ 90 — Uchwała Zarządu CZS z dnia 19 listopada 1948 r. w sprawie powołania Biura Ubezpieczeń w Centralnym Związku Spółdzielczym — 7

„ 91 — Uchwała Zarządu CZS z dnia 19 listopada 1948 r. w sprawie podziału nadwyżki bilansowej w spółdzielniach — 8

„ 92 — Uchwała Zarządu CZS z dnia 26 października 1948 r. w sprawie Spółdzielczych Kursów Korespondencyjnych — 8

„ 93 — Uchwała Zarządu CZS z dnia 4.9.1948 r. w sprawie prowadzenia „Księgi Ewidencji Kontroli Przedsiębiorstwa“ — 9

Przegląd ustawodawstwa ogólnego — 10

Z Biura Ubezpieczeń

Od Redakcji

Poz. 83

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA PRZEMYSŁU I HANDLU
DEPARTAMENT FINANSOWY

z dnia 4 października 1948 r.

w sprawie stosowania postanowień uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 maja 1947 r o rozliczeniach za dostawy i usługi dla sektora spółdzielczego

(Dz. Urz. Min. P. i H. Nr 22 z dnia 15 października 1948 r. poz. 296)

Ministerstwo Przemysłu i Handlu podaje do wiadomości, że w związku z reorganizacją sektora spółdzielczego w myśl postanowień ustaw z dnia 21 maja 1948 r.: 1) o Centralnym Związku Spółdzielczym (Dz. U. R. P. Nr 30 poz. 199), 2) o Centralach Spółdzielczo - Państwowych (Dz. U. R. P. Nr 30 poz. 200) i 3) o Przedsiębiorstwach Spółdzielczo - Państwowych (Dz. U. R. P. Nr 30 poz. 201), Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwałą z dnia 21 września 1948 r. rozszerzył moc obowiązującą postanowień uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 maja 1947 r. w sprawie rozliczeń za dostawy i usługi między przedsiębiorstwami państwowymi lub pod zarządem państwowym oraz między tymi przedsiębiorstwami a jednostkami budżetu państwowego i Związkiem Gospodarczym Spółdzieni R.P. „Społem" z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami na:

1) przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze,
2) centrale spółdzielczo - państwowe, oraz
3) niżej wymienione centrale spółdzielni:
   a) Centralę Spółdzielni Spożywców „Społem",
   b) Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska",
   c) Centralę Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich,
   d) Centralę Gospodarczą Spółdzielni Ogrodniczych,
   e) Centralę Spółdzielni Pracy,
   f) Centralę Spółdzielni Wytwórczych „Solidarność" —

w tym zakresie, w jakim obowiązywały one uprzednio w stosunku do Związku Gospodarczego Spółdzielni R.P. „Społem".

Ministerstwo zwraca uwagę na postanowienie pktu 16-ego uchwały z dnia 20 maja 1947 r. Według tego postanowienia wynikające z tej uchwały klauzule powinny być zamieszczane w umowach zawieranych z jednostkami sektora spółdzielczego.

Na poszczególne inne centrale spółdzielni postanowienia uchwały z dnia 21 września 1948 r. mogą być rozszerzone decyzją Ministra Skarbu powziętą w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Uchwała z dnia 21 września 1948 r. dotyczy rozliczeń za dostawy i usługi wykonane po tej dacie.

Dyrektor Departamentu
(—) **Stefan Zawadzki**

Poz. 84

ZARZĄDZENIE
MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 12 września 1948 r.

o prowadzeniu kart kontrolnych pracy pojazdów mechanicznych

(Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Ministra Komunikacji z dnia 26 września 1948 r. Nr 31 poz. 217).

§ 1.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt. 9) zd. pierwsze dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 53) zatwierdzam Instrukcję o prowadzeniu kart kontrolnych pracy pojazdów mechanicznych.

§ 2.

Postanowienia Instrukcji o prowadzeniu kart kontrolnych pracy pojazdów mechanicznych odnoszą się do wszystkich użytkowników państwowych pojazdów mechanicznych, jak również pojazdów stanowiących własność samorządu terytorialnego, spółdzielczych zrzeszeń, korporacji publicznych i instytucji użyteczności publicznej, korzystających z dotacji lub subwencji państwowego budżetu, z wyjątkiem użytkowników pojazdów mechanicznych należących do władz i oddziałów wojskowych.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji
(—) **Inż. J. Rabanowski**

INSTRUKCJA
o prowadzeniu kart kontrolnych pracy pojazdów mechanicznych

§ 1.

1. Każdy pojazd mechaniczny zaspokajający potrzeby komunikacyjno - transportowe władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i spółdzielczych, przedsiębiorstw, będących pod zarządem państwowym oraz instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw, działających przy udziale Państwa lub przez Państwo subwencjonowanych, określonych jako jednostki służbowe, winien być zaopatrzony w kartę kontrolną pracy pojazdu mechanicznego.
2. Karta kontrolna pracy pojazdu mechanicznego jest dokumentem uprowniającym do wyjazdu z miejsca garażowania. Określa ona dokładnie zadanie kierowcy i pracę jaką powierzony jego pieczy pojazd mechaniczny, ma dokonać w określonym czasie i miejscu. Jest ona dokumentem kontrolnym i sprawozdawczym — zgodnie z § 7 okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 19 z dnia 22 maja 1948 r. w sprawie używania osobowych pojazdów mechanicznych, oraz zgodnie z § 6 okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 27 z dnia 18 sierpnia 1948 r. w sprawie używania ciężarowych pojazdów mechanicznych.
3. W karcie kontrolnej pracy pojazdu mechanicznego nie może być opuszczony żaden dzień kalendarzowy. Święta i dnie postojów należy odnotować w kolejności dni z podaniem przyczyny postojów. Przy postojach z powodów technicznych, okres postoju od . . . . do . . . . . sygnuje kontroler techniczny kolumny samochodowej. Przy postojach z innych przyczyn należy podawać każdy dzień postoju oddzielnie; sygnuje to kierownik zajezdni (garażu).
4. Ze względu na odrębność zadań karta kontrolna pracy samochodu osobowego musi różnić się częściowo od karty kontrolnej pracy samochodu ciężarowego. Wskutek tego istnieją dwa rodzaje kart kontrolnych:
   1) karta kontrolna pracy samochodu ciężarowego;
   2) karta kontrolna pracy samochodu osobowego.
5. Opis treści kart kontrolnych pracy pojazdów mechanicznych podają załączniki:
   Wzór Nr 1 — odnośnie do karty kontroli pracy samochodu osobowego;
   Wzór Nr 2 — odnośnie do karty kontroli pracy pojazdu ciężarowego.
6. Zaopatrzenie użytkowników pojazdów mechanicznych w karty kontrolne pracy pojazdów mechanicznych dokonują jednostki służbowe we własnym zakresie.

§ 2

1. Karty kontrolne pracy dla poszczególnych pojazdów mechanicznych wydaje biuro kolumny samochodowej (dyspozytor ruchu), wypełniając rubryki nagłówka.
2. Karty kontrolne pracy po wypełnieniu nagłówka i podpisaniu przez wystawiającego i kierowcę są dokumentami, przeto muszą być należycie prowadzone i przechowywane. Poprawki w zapisach, dotyczące jazd należy omówić w rubryce „Notatki kierowcy"; sygnuje je poprawiający. Nie wolno czynić poprawek w treści nagłówka.
3. Nieważne są karty kontrolne pracy pojazdów mechanicznych bez stempla jednostki służbowej (kolumny samochodowej) i bez podpisu wystawiającego.
4. Karty kontrolne pracy pojazdów mechanicznych należy kolejno numerować w blokach kolejnych od 01 do 100. Wydawanie poszczególnych kart należy uwidocznić w kolejności numerów w arkuszu ewidencyjnym kart kontrolnych.
5. Arkusze ewidencyjne należy przechowywać w celu ułatwienia kontroli wydawania kart.

§ 3.

1. Karty kontrolne pracy znajdują się stale (poza czasem samej jazdy) u dysponującego samochodem, a w czasie postoju samochodu w garażu — w biurze zajezdni kolumny samochodowej (dyspozytor ruchu). Na czas samej jazdy kartę kontrolną należy wręczyć kierowcy.
2. Dysponujący samochodem oddając samochód do użytku inne osobie, wręcza kartę kontrolną korzystającemu z samochodu (dysponującemu jazdą) lub kierowcy, jako dowód na prawo użycia samochodu.
3. Dysponujący jazdą lub kierowca wpisuje przed jej rozpoczęciem: dzień, nazwisko, miejsce docelowe, godzinę wyjazdu, stan licznika, rodzaj przewozu i ładunku (samoch. cięż.) i ewentualnie numer delegacji służbowej (samoch. osob.). Po powrocie dysponujący jazdą lub kierowca spisuje godzinę powrotu i stan licznika. Powyższe zapisy stwierdza korzystający z jazdy własnoręcznym podpisem i przekazuje niezwłocznie kartę kontrolną dysponującemu samochodem, co jednocześnie oznacza, że samochód powrócił i pozostaje do dalszej dyspozycji.

4. Przy zwolnieniu samochodu poza miejscem jego stałego postoju (np. biuro — garaż) korzystający z jazdy winien podpisać dane dotyczące zakończenia jazdy (stan licznika, godzinę i miejsce zwolnienia samochodu) oraz wpisać miejsce docelowe dalszej jazdy kierowcy.

§ 4.

1. Promień wyjazdów dla samochodów osobowych zgodnie z okólnikiem Prezesa Rady Ministrów Nr 19 z dnia 22 maja 1948 r. należy uwidocznić w sposób trwały (stempel) w nagłówku karty kontroli pracy samochodu osobowego.

2. Każdy pojazd mechaniczny osobowy, udający się poza promień wyjazdu winien być zaopatrzony w delegację służbową, wydaną przez kierownika właściwej jednostki służbowej, a w Ministerstwach przez Ministra lub osobę przez niego upoważnioną. (okólnik Prezesa Rady Ministrów Nr 19 poz. 5 z dnia 22 maja 1948 r.).

3. W razie jazdy samochodu osobowego poza określony promień wyjazdu należy numer delegacji służbowej odnotować na drugiej stronie karty kontroli w rubryce „numer delegacji służbowej, cel jazdy, uwagi jadącego“ (okólnik Prezesa Rady Ministrów Nr 19 poz. 5 z dnia 22 maja 1948 r.).

4. Wzór delegacji służbowej podaje załącznik wzór Nr 3. Delegację służbową należy wystawiać w dwóch egzemplarzach, z których jeden (oryginał) otrzymuje uprawniony do jazdy poza określony promień, a drugi (kopia) pozostaje w grzbiecie bloku u wystawiającego. Poszczególne karty bloku winny zawierać kolejny numer od 01 do 100.

5. Z chwilą rozpoczęcia jazdy delegację służbową należy uzupełnić przez wstawienie daty i godziny wyjazdu i przekazać kierowcy samochodu uprawnionego do wyjazdu poza określony promień wyjazdów w kierunku ustalonym w delegacji służbowej.

6. Po zakończeniu jazdy, korzystający z samochodu podaje na odwrotnej stronie delegacji służbowej dzień i godzinę powrotu, co stwierdza swym podpisem. W rubryce „uwagi“ należy zanotować przede wszystkim zmiany jakie ewentualnie nastąpiły w ustalonej marszrucie, czasie ważności itp.

7. Delegacje służbowe po ich wykorzystaniu należy przekazać do biura kolumny samochodowej i przechowywać według kolejnych numerów.

§ 5.

1. Przy użyciu samochodów ciężarowych do przewozów towarów lub grup osobowych, dysponujący samochodem winien stwierdzić w rubryce „celowość przewozu, uwagi dysponującego“ (na odwrocie karty kontrolnej) celowość przewozu zgodnie z § 1 i 6 okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 27 z dnia 18 sierpnia 1948 r. w sprawie używania ciężarowych pojazdów mechanicznych.

2. Wykonanie przewozu należy potwierdzić w odpowiedniej rubryce karty kontrolnej.

3. Celowość użycia samochodu osobowego z obowiązującymi przepisami (okólnik Prezesa Rady Ministrów Nr 19 § 4 z dnia 22 maja 1948 r.) stwierdza dysponujący samochodem osobowym swym podpisem po wyczerpaniu pozycji zapisów jazd w karcie kontroli.

4. Postanowienia o wypełnianiu rubryki „Celowość“ (ust. 1 i 3) nie stosuje się przy przejazdach i przewozach stale się powtarzających.

§ 6.

1. Za nieposiadanie w czasie jazdy karty kontrolnej należycie wypełnionej odpowiedzialny jest wyłącznie kierowca.

2. Karta kontrolna jest ważna od dnia wystawienia do wyczerpania pozycji zapisów jazd.

3. Po wykorzystaniu karty kontrolnej, kierowca wymienia ją na następną w biurze kolumny samochodowej.

4. Przy zmianie kierowcy należy wydać nową kartę bez względu na ilość wykorzystanych pozycji zapisów jazd, a przy jazdach zastępczych (jednorazowych innego kierowcy) należy podać w rubryce „notatki kierowcy“ nazwisko kierowcy prowadzącego samochód zastępczo.

5. Po zakończeniu jazdy w ostatnim dniu miesiąca kartę kontrolną należy wymienić na nową, niezależnie od ilości zapisanych jazd.

§ 7.

1. Ilość wydanych materiałów pędnych należy w momencie ich pobierania wpisać do odpowiednich rubryk karty kontrolnej.

2. Materiały pobierane w drodze, na rachunek, w oddziałach własnych należy odnotować na odwrotnej stronie karty kontrolnej.

3. Jeżeli licznik samochodu nie działa, oraz przy dalszych wyjazdach i drodze okrężnej, należy w rubryce „notatki kierow-

cy" podać szczegółową trasę w celu obliczenia przebytych kilometrów.

§ 8.

1. Przy wyjeździe samochodu z zajezdni, należy zanotować godzinę wyjazdu i stan licznika; to samo należy uczynić przy powrocie. Notuje — upoważniony do kontroli wyjazdów i wjazdów.

2. Biuro kolomny samochodowej przy zwrocie przez kierowcę wykorzystanej całkowicie karty kontrolnej sprawdza prawidłowość wpisów, sumuje dane cyfrowe w poszczególnych kolumnach, sprawdza uwagi i zapisy na odwrotnej stronie karty i odpowiednio je wyzyskuje. Po podpisaniu karty kontrolnej odkłada ją do teczki danego pojazdu w kolejności dat.

§ 9.

Jednostki służbowe, posiadające karty kontrolne pojazdów mechanicznych wykonane według wzorów zatwierdzonych przez Min. Komunikacji (pismo L. dz. M 3a-2-01/221/47 z dnia 24.4.47 r.) i zalecanych pismem ogólnym Ministra Komunikacji Nr M 3a-2-01/235/47 z dnia 6.5.1947 r. mogą się posługiwać nimi aż do wyczerpania zapasu.

OD REDAKCJI „MONITORA SPÓŁDZIELCZEGO"

Druki kart kontroli pracy samochodów osobowych i ciężarowych, delegacji służbowych i ksiąg, jakie prowadzić winny biura kolumn samochodowych, — według wzorów ministerialnych, — znajdują się do nabycia w Spółdzielni „Dorgan", Warszawa, ul. Marszałkowska 61.

Poz. 85

POWOŁANIE RADY NADZORCZEJ CENTRALI SPÓŁDZIELNI OGRODNICZYCH

Na podstawie upoważnienia Naczelnej Rady Spółdzielczej z dnia 4 listopada 1948 r., Prezydium Naczelnej Rady Spółdzielczej ustaliło następujący skład Rady Nadzorczej Centrali Spółdzielni Ogrodniczych:

Członkowie:

1. Bonowicz Jan — Nieszawa
2. Brym Ignacy — Warszawa
3. Inż. Dąbrowska Zofia — Warszawa
4. Dumański Konstanty — Warszawa
5. Mgr. Gwarek Tadeusz — Tymbark
6. Jańczyk Tadeusz — Warszawa
7. Janusz Stanisław — Warszawa
8. Kiljańczyk Jan — Warszawa
9. Koter Andrzej — Lublin
10. Lesiakowski Stanisław — Warszawa
11. Mączka Antoni — Kraków
12. Narewski Zygmunt — Warszawa
13. Paczos Stefan — Nałęczów
14. Dr Pieniążek Szczepan — Skierniewice
15. Pyrkc Zygmunt — Sandomierz
16. Ropelewski Stanisław — Warszawa
17. Tarczyński Stanisław — Kielce
18. Dr Zaliwski Stanisław — Puławy
19. Zawiliński Edward — Grójec

Zastępcy:

1. Balcerzak Józef — Łask
2. Inż. Kozak Władysław — Warszawa
3. Prymanik Józef — Olsztyn
4. Inż. Szufleta Antoni — Warszawa
5. Toporkiewicz Wojciech — Tymbark

STRUKTURA CENTRAL SPÓŁDZIELCZO-PAŃSTWOWYCH

Na posiedzeniu w dniu 19 listopada 1948 r. Zarząd CZS, za zgodą Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zatwierdził strukturę następujących 3-ch Central Spółdzielczo-państwowych:

Poz. 86

STRUKTURA CENTRALI MIĘSNEJ — CENTRALI SPÓŁDZIELCZO-PAŃSTWOWEJ

I. Spółdzielczo-Państwowa Centrala Mięsna posiada:

aparat centralny — o ogólnopolskiej skali działania
oddziały okręgowe — obejmujące swą działalnością teren województwa

II. Budowa aparatu centralnego:

Komórki podległe bezpośrednio prezesowi zarządu (dyrektorowi naczelnemu):

Sekretariat zarządu:

Dział personalny
„ kontroli wewnętrznej

Biuro eksportowe:
Dział eksportowy
„ rozliczeń i sprawozdawczości

Wydział Ekonomiczny: — prowadzony przez pełnomocnika zarządu, podległego bezpośrednio prezesowi zarządu.

Dział planowania i studiów
„ statystyki
„ organizacji
„ ochrony rynku
Samodzielny referat prawny

Wydział Finansowo-Administracyjny:

Dział finansowo-budżetowy
„ księgowości
„ organizacji rachunkowości
„ administracyjno-gospodarczy
„ transportowy

Wydział Handlowy:

Dział zakupu zwierząt rzeźnych
„ sprzedaży zwierząt rzeźnych

Dział zasobów
„ obrotu przetworami mięsnymi
„ zwierząt użytkowych
„ drobiu i dziczyzny

Wydział Produkcji:

Dział zaopatrzenia
„ przetwórstwa
„ techniczny

Wydział Rewizyjno-Instrukcyjny:

Dział instrukcyjno-organizacyjny
„ rewizji spółdzielni handlowych
„ „ „ przetwórczych
„ szkolenia i wydawnictw

III. Budowa oddziału okręgowego:

Dział planowania i organizacji
„ ochrony rynku
„ finansowo-administracyjny
„ zakupy i sprzedaży
„ rewizyjno-instrukcyjny

Poz. 87

STRUKTURA CENTRALI RYBNEJ — CENTRALI SPÓŁDZIELCZO-PAŃSTWOWEJ

I. Spółdzielczo-Państwowa Centrala Rybna posiada:

apart centralny — o ogólnopolskiej skali działania
oddziały okręgowe — obejmujące swoją działalnością teren województwa lub rejonu gospodarczego.

II. Budowa aparatu centralnego:

Komórki podległe bezpośrednio prezesowi zarządu (dyrektorowi naczelnemu):

Sekretariat zarządu:

Dział personalny
„ kontroli wewnętrznej
„ ekonomiczny i planowania

Biuro Handlu Zagranicznego:

Dział importu
„ eksportu
„ rozliczeń zagranicznych i sprawozdawczości

Wydział Finansowo - Administracyjny:

Dział finansowo-budżetowy
„ księgowości
„ organizacji rachunkowości
„ administracyjno-gospodarczy
„ propagandy, reklamy i wydawnictw

Wydział Handlowo-Przemysłowy:

Dział handlu hurtowego
„ handlu detalicznego
„ przetwórstwa

Wydział Techniczny:

Dział inwestycyjny
„ zaopatrzenia technicznego
„ chłodnictwa
„ transportowy

Inspektorat techniczno-gospodarczy

Wydział Rewizyjno-Instrukcyjny

Dział rewizyjny
„ szkolenia
„ instrukcyjno-organizacyjny

III. Budowa oddziału okręgowego:

Referat personalny
Referat planowania
Dział finansowo-administracyjny
„ handlowy
„ transportowo-spedycyjny
„ przetwórstwa (w miarę potrzeby)
„ rewizyjno-instrukcyjny (w miarę potrzeby)

Poz. 88

STRUKTURA RZEMIEŚLNICZEJ CENTRALI SPÓŁDZIELCZO-PAŃSTWOWEJ CENTRALI SPÓŁDZIELNI CECHOWYCH

I. Rzemieślnicza Centrala Spółdzielczo-Państwowa, Centrala Spółdzielni Cechowych posiada:

aparat centralny — o ogólnopolskiej skali działania,
oddziały okręgowe — obejmujące swą działalnością teren województwa.

II. Budowa aparatu centralnego:

Komórki ustrojowe podporządkowane bezpośrednio prezesowi zarządu (dyrektorowi naczelnemu)

Sekretariat Zarządu:

Samodzielny referat personalny
Dział kontroli wewnętrznej

Wydział Ekonomiczny:

Dział planowania i studiów
„ statystyki
„ organizacyjny

Referat prawny
Samodzielny referat informacyjno-prasowy
Komisarz oszczędnościowy

Wydział Administracyjno-Finansowy:

Dział administracyjno-gospodarczy
„ finansowy
„ rachunkowości

Wydział Handlowy

Samodzielny referat koordynacji
Dział zaopatrzenia
„ organizacji produkcji
„ zbytu
„ handlu zagranicznego

Magazyny centralne

Wydział Rewizyjno-Instrukcyjny:

Dział organizacyjno-instrukcyjny
„ rewizji
„ szkolenia i wydawnictw

III. Budowa oddziału okręgowego:

Dział ekonomiczny
„ administracyjno-finansowy
„ handlowy
„ rewizyjno-instrukcyjny

Adresy Rzemieślniczej Centrali Spółdzielczo-Państwowej Centrali Spółdzielni Cechowych

a) **Centrala** — Warszawa, ul. Śniadeckich 10, tel. 870-26, 870-27

b) **Oddziały Okręgowe:**

Białystok — ul. Ciepła 1, tel. 8-51
Bydgoszcz — ul. Jagiellońska 10, tel 30-12
Gdańsk — ul. Ogarna 28, tel. 312-06
Katowice — ul. Korfantego 17/19, tel. 345-59, 352-31
Kielce — ul. Wojska Polskiego 7, tel. 13-41
Kraków — Al. Słowackiego 29, tel. 546-70
Lublin — ul. Szopena 12, tel. 32-09
Łódź — ul. Narutowicza 11, tel. 220-00
Olsztyn — ul. Mazurska 1, tel. 28-04
Poznań — Wały Zygmunta Starego 9, tel. 29-88
Rzeszów — ul. Jabłońskiego 14, tel. 381
Szczecin — ul. Bol. Śmiałego 4, tel. 20-03
Warszawa — ul. Śniadeckich 10, tel. 870-26, wewn. 8 i 95
Wrocław — Plac Muzealny 16, tel. 31-88, 39-35

c) **Magazyny Centralne:**
Łódź — ul. Jaracza 72, tel. 259-41

UCHWAŁY ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

Poz. 89

Uchwała Zarządu CZS z dnia 19 i 26 listopada 1948 r. w sprawie reorganizacji Wydziału Naukowo-Ekonomicznego.

Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczego postanawia przeorganizować Wydział Naukowo-Ekonomiczny z dniem 1 grudnia 1948 roku tworząc:

1) w Wydziale Planowania Biuro Ekonomiczne do rozpracowywania bieżących zagadnień gospodarczych;

2) Spółdzielczy Instytut Naukowy jako odrębną komórkę organizacyjna, podległą bezpośrednio Prezesowi Zarządu.

Poz. 90

Uchwała Zarządu CZS z. dnia 19 listopada 1948 r. w sprawie powołania Biura Ubezpieczeń w Centralnym Związku Spółdzielczym.

W oparciu o postanowienia § 6 lit. h) statutu Centralnego Związku Spółdzielczego i nawiązując do uchwał swoich z dn. 14.8. i 27.10. br. — Zarząd CZS postanawia:

1. utworzyć z dniem 1.11.1948 r. w ramach Wydziału Organizacyjnego CZS — Biuro Ubezpieczeń:

2. ustalić następujący zakres działania Biura Ubezpieczeń:

   a) informowanie central spółdzielni i spółdzielczo - państwowych w zakresie zagadnień ubezpieczeniowych oraz inicjowanie i współdziałanie w zakresie szkolenia i propagandy ubezpieczeniowej;

   b) udzielanie porad centralom spółdzielni, spółdzielczo - państwowym oraz zainteresowanym spółdzielniom w sprawach ubezpieczeniowych, a w szczególności przy zawieraniu umów o ubezpieczeniu i likwidację szkód;

   c) prowadzenie kontroli ubezpieczeń, zawieranych przez w/w instytucje, pod względem ich racjonalności i prawidłowości oraz kontrola central odnośnie sprawowania przez nie działalności instrukcyjnej w zakresie ubezpieczeń w stosunku do spółdzielni;

   d) współdziałanie z P.Z.U.W. w zakresie akcji prewencyjnej w spółdzielczości;

   e) opracowywanie odpowiednich materiałów statystycznych;

   f) opracowywanie warunków i organizacji poszczególnych rodzajów ubezpieczeń;

   g) przeprowadzanie w uzasadnionych wypadkach windykacji odmówionych odszkodowań;

3. powołać terenowych inspektorów ubezpieczeń:

   a) w Warszawie dla miasta Warszawy i woj. warszawskiego,

   b) w Olsztynie dla woj. olsztyńskiego i białostockiego,

   c) w Lublinie dla woj. lubelskiego i rzeszowskiego,

   d) w Radomiu dla woj. kieleckiego i krakowskiego,

   e) w Katowicach dla woj. śląsko-dąbrowskiego,

   f) w Poznaniu dla woj. poznańskiego i szczecińskiego,

   g) w Łodzi dla woj. łódzkiego i wrocławskiego,

   h) w Gdańsku dla woj. gdańskiego i pomorskiego;

Poz. 91

Uchwała Zarządu CZS

z dnia 19 listopada 1948 r. w sprawie podziału nadwyżki bilansowej w spółdzielniach

Zarząd podjął następującą uchwałę w sprawie podziału nadwyżki bilansowej w spółdzielniach:

Zarząd CZS postanawia ustalić wytyczne podziału czystej nadwyżki bilansowej w spółdzielniach w sposób następujący:

1. Część nadwyżki, pochodzącej z obrotów z niećzłonkami, przelać w całości do funduszu społecznego (zasobowego);

2. Pozostała część będzie podzielona:

a) w spółdzielniach będących członkami central:

Centrali Rolniczej Spółdzielni „Sam. Chłopska"
„ Spółdzielni Spożywców „Społem"
„ „ Mleczarsko - Jajczarskich
„ „ Ogrodniczych
„ „ Wytw. „Solidarność"
„ „ Pracy
„ „ Księgarskich i Wydawn.

50% na fundusz zasobowy
10% „ „ inwestycyjny
10% „ „ szkoleniowy
20% „ zwroty dla członków
10% „ cele społeczne z wyraźnie wskazanym przeznaczeniem

b) w spółdzielniach oszczędnościowo - pożyczkowych:

60% na fundusz zasobowy
10% „ „ inwestycyjny
10% „ „ szkoleniowy
20% „ „ wątpliwych pożyczek

c) w spółdzielniach będących członkami Centrali Spółdzielni Mieszkaniowych;

60% na fundusz zasobowy
10% „ „ inwestycyjny
10% „ „ szkoleniowy
10% „ zwroty dla członków
10% „ cele społeczne z wyraźnie wskazanym przeznaczeniem

d) w spółdzielniach będących członkami Centrali Mięsnej:

1. Spółdzielnie zbytu zwierząt:

70% na fundusz zasobowy
10% „ „ inwestycyjny
10% „ „ szkoleniowy
10% na popieranie hodowli

2. Spółdzelnie Rzeźniczo-Wędliniarskie:

60% na fundusz zasobowy
10% „ „ inwestycyjny
10% „ zwroty dla członków
10% „ „ szkoleniowy
10% „ cele społeczne z wyraźnie wskazanym przeznaczeniem.

e) w spółdzielniach będących członkami Centrali Rybnej i Rzemieślniczej:

50% na fundusz zasobowy
10% „ „ szkoleniowy
10% „ „ inwestycyjny
20% „ zwroty dla członków
10% „ cele społeczne z wyraźnie wskazanym przeznaczeniem.

Poz. 92

Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 26.10.1948 r. w sprawie spółdzielczych kursów korespondencyjnych.

1. Dotychczasowe S. K. K. ulegają likwidacji,

2. W Biurze Dokształcania Wydziału Kadr, Szkolenia i Wydawnictw tworzy się referat dokształcania korespondencyjnego, którego zadaniem jest:

a) poradnictwo w zakresie organizacji spółdzielczego dokształcania metodą korespondencyjną,

b) współdziałanie z centralami przy przygotowywaniu materiałów potrzebnych do nauczania metodą korespondencyjną i zatwierdzanie tych materiałów,

c) opracowywanie instrukcji i wskazówek metodycznych na użytek central spółdzielczych,

d) koordynacja i nadzór akcji doształcania korespondencyjnego prowadzonego przez centrale.

3. Bezpośrednią organizacją i prowadzeniem dokształcania korespondencyjnego zajmie się Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" i Centrala Spółdzielni Spożywców „Społem".

4. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" i Centrala Spółdzielni Spożywców „Społem" na zlecenie CZS i przy współpracy zainteresowanych central zajmą się w miarę możności doszkalaniem w drodze korespondencyjnej pracowników spółdzielni zrzeszonych w innych centralach spółdzielni i spółdzielczo-państwowych wg następującego podziału:

a) CRS „Samopomoc Chłopska" — pracowników central spółdzielni działających na wsi,

b) CSS „Społem" — pracowników central spółdzielni działających w miastach.

5. Inne centrale spółdzielni i spółdzielczo-państwowe mogą uruchomić we własnym zakresie szkolenie w drodze korespondencyjnej tylko za zgodą Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego.

6. Centralny Związek Spółdzielczy zamieści w swym budżecie na rok 1949 odpowiednie kwoty na akcję szkolenia korespondencyj-

nego. Kwoty te zostaną rozdzielone jako subsydia między centrale, które będą najbardziej potrzebowały pomocy w tym zakresie, zwłaszcza przy prowadzeniu kursów korespondencyjnych dla innych central.

3. Kursy Korespondencyjne powinny być organizowane przede wszystkim dla księgowych, sklepowych i magazynierów.

Poz. 93

Uchwała Zarządu CZS z dnia 4.9.1948 r. w sprawie prowadzenia „Księgi Ewidencji Kontroli Przedsiębiorstwa"

Zobowiązuje się wszystkie placówki central i spółdzielni do zaprowadzenia specjalnej księgi kontroli, w której będą rejestrowane wszystkie inspekcje, rewizje, kontrole itp. czynności nadzorcze w stosunku do danej placówki, dokonywane zarówno przez organa kontroli spółdzielczej jak i poza spółdzielczej (publicznej i społecznej).

Sposób prowadzenia księgi kontroli placówek określi szczegółowa instrukcja Wydziału Rewizyjnego.

Instrukcja

Wydziału Rewizyjnego CZS w sprawie prowadzenia w instytucjach spółdzielczych „Księgi Ewidencji Kontroli Przedsiębiorstwa"

1. Do prowadzenia księgi kontroli przedsiębiorstwa obowiązane są wszystkie instytucje spółdzielcze, będące członkami Centralnego Związku Spółdzielczego, tzn.:
   a) centrale spółdzielni i centrale spółdzielczo-państwowe,
   b) spółdzielnie

2. Księgę kontroli przedsiębiorstwa należy prowdazić oddzielnie:
   a) dla zakładu głównego centrali względnie spółdzielni,
   b) dla każdego wyodrębnionego zakładu centrali i spółdzielni.

   Księga kontroli przedsiębiorstwa, winna znajdować się w siedzibie zarządu (dla zakładu głównego centrali lub spółdzielni) lub kierownictwa placówki (dla wyodrębnionej placówki).

   W razie wątpliwości o obowiązku prowadzenia w danym przedsiębiorstwie księgi kontroli decyduje:
   a) w stosunku do spółdzielni — Wydział Rew.-Instr. właściwej Centrali
   b) w stosunku do central — Wydział Rewizyjny CZS.

3. Do księgi kontroli przedsiębiorstwa należy wpisywać wszystkie przeprowadzone w danej placówce kontrole (łącznie z rewizjami, inspekcjami, wizytacjami itp czynnościami nadzorczymi).

   W szczególności wpisaniu do księgi podlegają kontrole ze strony:
   a) organów kontroli wewnętrznej (biur kontroli wewnętrznej central i większych spółdzielni, komisji rewizyjnych, rad nadzorczych itp.)
   b) organów rewizyjnych central i CZS.,
   c) organów kontroli publicznej i społecznej (Biura Kontroli przy Radzie Państwa, komisji kontroli rad narodowych),
   d) organów, ścigających przestępstwa i nadużycia (Komisji Specjalnej, U.B., Ochrony Skarbowej, M.O., Prokuratury itp.),
   e) różnych instytucji, przeprowadzających inspekcje w zakresie sprawowanego przez nie nadzoru (urzędu rewizyjnego, inspekcji pracy, Ubezpieczalni Społecznej itp.).

4. Księga kontroli przedsiębiorstwa posiada następujące rubryki:
   1. Liczba porządkowa,
   2. Nazwa instytucji zlecającej kontrolę,
   3. Imiona i nazwiska oraz funkcje osób, przeprowadzających kontrolę,
   4. Przedmiot i zakres kontroli,
   5. Data wystawienia delegacji służbowej,
   6. Data i godzina rozpoczęcia kontroli,
   7. Data i godzina zakończenia kontroli,
   8. Podpisy osób kontrolujących.
   9. Podpisy osób reprezentujących przedsiębiorstwo podczas kontroli, (członków zarządu, kierownika zakładu itp.),
   10. Data ewentualnej konferencji porewizyjnej,
   11. Data otrzymania sprawozdania z kontroli,
   12. Data otrzymania zaleceń z kontroli,
   13. Data wysłania odpowiedzi na zalecenia,
   14. Uwagi (kontrolującego, kierownictwa zakładu).

5. Przed rozpoczęciem kontroli zarząd lub kierownictwo zakładu przedkłada kontrolującemu księgę, celem wypełnienia rubryk od 1 do 6, zaś po ukończeniu czynności kontrolnych, przedkłada ponownie dla dokonania wpisu do rubryki 7 i 8.

   Rubryki od 9 do 14 wypełnia zarząd lub kierownictwo zakładu.

   W razie odmowy wpisania czynności kontrolnej przez organy kontroli zewnętrznej, wpisu dokonuje zarząd lub kierownictwo zakładu z uwagą: „wpisu odmówiono".

6. Sprawozdania ze wszystkich przeprowadzonych kontroli oraz zalecenia i odpowiedzi na nie winny być w miarę możliwości oddzielnie przechowywane.

W każdym wypadku należy oddzielnie przechowywać akta kontroli przeprowadzonych przez:

a) organy rewizyjne central i CZS.
b) biura kontroli wewnętrznej.

7. Księgę kontroli przedsiębiorstwa należy wprowadzić z dniem 1 stycznia 1949 r.

Za zaniedbanie obowiązku należytego prowadzenia księgi kontroli przesiębiorstwa odpowiedzialny jest zarząd względnie kierownictwo przedsiębiorstwa.

Komunikat

Jednolite formularze „Księgi Kontroli Przedsiębiorstwa" ukażą się nakładem BIURA WYDAWNICZEGO CZS.

PRZEGLĄD USTAWODAWSTWA OGÓLNEGO

Poczynając od niniejszego numeru „Monitor Spółdzielczy" umieszczać będzie przegląd ustawodawstwa ogólnego, w którym uwzględniane będą akty ustawodawcze i zarządzenia władz państwowych, mające związek ze spółdzielczością lub działalnością przedsiębiorstw spółdzielczych.

W obecnym i najbliższych numerach omówione będą ustawy i rozporządzenia, jakie ukazały się w Dzienniku Ustaw R. P. od czasu, gdy zaczął wychodzić „Monitor Spółdzielczy", poczem przegląd ustawodawstwa ogólnego prowadzony będzie aktualnie.

Reforma bankowa

W Dzienniku Ustaw R.P. z dnia 12 listopada 1948 r. Nr 52 pod poz. 412 ukazał się Dekret z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej.

Ze względu na doniosłość tej reformy dla spółdzieczości omówienie powyższego dekretu umieszczamy poza kolejnością.

W myśl dekretu o reformie bankowej do wykonywania czynności bankowych powołane są wyłącznie: 1) banki państwowe, 2) banki w formie spółek akcyjnych i 3) **spółdzielnie kredytowe.**

O ile chodzi o **banki państwowe, to** przede wszystkim zostaje utrzymany Narodowy Bank Polski, jako bank emisyjny. Będzie on jednocześnie bankiem centralnym do regulowania obiegu pieniężnego i kredytu oraz centralą rozrachunku pinieżnego w obrotach wewnętrznych i zagranicznych.

Poza tym zostały powołane do życia następujące banki państwowe:

1) Bank Inwestycyjny, którego zadaniem jest koncentrowanie środków, przeznaczonych do finansowania i inwestycyj, bezpośrednie finansowanie i kontrola inwestycyj oraz zaopatrywanie w środki obrotowe przedsiębiorstw budowlanych i kontrola gospodarki finansowej tych przedsiębiorstw. Bank ten posiada prawo emitowania obligacyj.

2) Bank Rolny, którego zadaniem jest finansowanie rolnictwa tak w zakresie kredytów obrotowych, jak i inwestycyjnych oraz kontrola gospodarki finansowej rolnictwa.

   Ponadto Bank Rolny sprawować będzie nadzór nad **gminnymi kasami spółdzielczymi.**

3) Bank Komunalny, finansujący i kontrolujący gospodarkę związków samorządodu terytorialnego.

4) Bank Rzemiosła i Handlu, którego zadaniem jest finansowanie w zakresie kredytów obrotowych rzemiosła, drobnego przemysłu i handlu oraz kontrola gospodarki finansowej osób, korzystających z tych kredytów. Bank Rzemiosła i Handlu będzie również finansować inwestycje w zakresie zleconym mu przez Bank Inwestycyjny.

5) Powszechna Kasa Oszczędności, której zadaniem będzieześrodkowanie oszczędności, obrót przekazowo-czekowy w kraju oraz **nadzór nad pracowniczymi kasami spółdzielczymi.**

Jako **banki w formie spółek akcyjnych** dekret o reformie bankowej utrzymuje wyłącznie:

1) Bank Polski, działający na mocy statutu, ustalonego obwieszczeniem Min. Skarbu z dnia 2 maja 1939 r. (Dz. U.R.P. Nr 46 poz. 296) ze zmianami, dokonanymi artykułem 44 dekretu z dnia 15 stycznia 1945 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. R. P. Nr 4 poz. 14) i dekretem z 8 listopada 1946 r. (Dz. U.R.P. Nr 64 poz. 352).

2) Bank Polska Kasa Opieki S.A. w zakresie, ustalonym dotychczas obowiązującymi przepisami.

Ponadto omawiany dekret przewiduje założenie i prowadzenie Banku Handlu Zagranicznego w formie spółki akcyjnej dla finansowania obrotów handlowych z zagranicą.

Za **spółdzielnie kredytowe, uprawnione do wykonywania czynności bankowych,** w myśl dekretu o reformie bankowej uważane będą:

1) Gminne kasy spółdzielcze, będące samopomocowymi instytucjami obsługi potrzeb finansowych rolników jednej lub kilku gmin wiejskich. Kasy te będą zarazem organem pomocniczym Banku Rolnego.

2) Pracownicze kasy spółdzielcze, tworzone przy zakładach pracy, związkach i orga-

nizacjach zawodowych. Będą one stanowiły instytucje samopomocy finansowej świata pracy.

3) Miejskie spółdzielnie kredytowe, będące instytucjami samopomocy finansowej ludności miejskiej, a w szczególności rzemiosła. Spółdzielnie te będą zarazem organem pomocniczym Banku Rzemiosła i Handlu.

W zasadzie spółdzielnie kredytowe będą podlegały ustawom spółdzielczym, a w szczególności ustawie o spółdzielniach z 29 października 1920 roku z późniejszymi zmianami oraz ustawie z 21 maja 1948 r. o Centralnym Związku Spółdzielczym i centralach spółdzielni.

Od zasady tej jednak dekret o reformie bankowej wprowadza liczne i poważne wyjątki.

Przede wszystkim więc statuty wzorcowe dla spółdzielni kredytowych będą ustalone w drodze rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego po wysłuchaniu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego.

Tworzenie nowych spółdzielni kredytowych będzie możliwe jedynie na podstawie zezwoleń właściwych central finansowych. Zezwolenia takie będą zastępowały oświadczenia o celowości.

Sporządzony przez centrale ogólny plan rozmieszczenia spółdzielni kredytowych musi być zatwierdzony przez Ministra Skarbu.

Centralami finansowymi, organizacyjnymi i rewizyjnymi są:

1) dla gminnych kas spółdzielczych — Bank Rolny,
2) dla pracowniczych kas spółdzielczych — Powszechna Kasa Oszczędności,
3) dla miejskich spółdzielni kredytowych — Bank Rzemiosła i Handlu.

Centrale te w porozumieniu z Centralnym Związkiem Spółdzielczym powołają organy instrukcyjno-rewizyjne spółdzielni kredytowych, przy czym kierownicy tych organów powoływani będą w porozumieniu z Centralnym Związkiem Spółdzielczym.

Omawiany dekret rozwiązał Związek Komunalnych Kas Oszczędności R.P., a jego prawa i obowiązki oraz majątek przeszły na Narodowy Bank Polski.

Majątek, to jest aktywa i pasywa komunalnych kas oszczędności, przeszedł bez odszkodowania na własność Państwa, a kasy te zostały podporządkowane pod względem organizacyjnym, personalnym, finansowym i rewizyjnym Narodowemu Bankowi Polskiemu.

Istniejące obecnie państwowe przedsiębiorstwa bankowe, Bank Gospodarstwa Spółdzielczego i inne przedsiębiorstwa bankowe, za wyjątkiem Narodowego Banku Polskiego, Banku Polskiego i Banku Polska Kasa Opieki S.A., przechodzą w stan likwidacji w terminach, jakie zostaną ustalone rozporządzeniem Ministra Skarbu i przekażą swe agendy oraz aktywa i pasywa instytucjom bankowym, wskazanym przez Ministra Skarbu.

Istniejące obecnie **spółdzielnie kredytowe** ulegają bądź przekształceniu w spółdzielnie kredytowe w rozumieniu omawianego dekretu, bądź też likwidacji.

Na wniosek właściwych central finansowych Minister Skarbu ustali, które spółdzielnie kredytowe ulegną przekształceniu, a które likwidacji, jak również określi termin przekształcenia bądź likwidacji.

Z dniem wejścia w życie omawianego dekretu utraciły moc wszelkie postanowienia o likwidacji, zawarte w przepisach prawa lub w statutach instytucji, ulegających likwidacji, będące w sprzeczności z postanowieniami tego dekretu.

Ponadto w odniesieniu do spółdzielni kredytowych zostały uchylone przepisy ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495) z późniejszymi zmianami, dotyczące obowiązku ogłaszania w pismach statutu i zmian statutu, bilansów, składu i zmian członków zarządu, zawarte w art. 6 pkt. 10, art. 7 pkt. 7 i 9 oraz ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9, art. 10, art. 12 ust. 1 i 3, art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 3, art. 50 ust. 6, art. 59 ust. 2, art. 71 ust. 3, art. 73 pkt. 3, art. 75 ust. 3, art. 76 ust 3 i 4, art 79 ust. 2, art. 83 ust. 1, art. 97, art. 99 ust. 2, art. 110 ust. 5.

Wykonanie omawianego dekretu zostało poruczone Ministrowi Skarbu.

Omawiany dekret wszedł w życie z dniem ogłoszenia, to jest z dniem 12 listopada 1948 roku.

Postanowienia jednak dekretu tego będą mogły być urzeczywistnione dopiero po wydaniu przez Ministra Skarbu rozporządzeń wykonawczych.

Dziennik Ustaw R. P. od Nr 31 do Nr 49 włącznie.

W numerze 31 z dnia 30 czerwca 1948 r.:

Kontrola towarów i sprzedaży w księgach handlowych.

poz. 208. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 czerwca 1948 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych, wydane co do § 1 pkt. 1—5 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Rozporządzenie powyższe nakłada w § 5-ym na prowadzących księgi handlowe obowiązek prowadzenia kontroli ilościowej w postaci ksiąg,

kartotek lub w inny odpowiedni sposób, która powinna ujawniać codziennie w miarę zachodzących zmian, ilościowo i wartościowo, bądź tylko ilościowo przychód, rozchód i stan towarów, nabytych w celu dalszej odsprzedaży oraz surowców, półwyrobów i materiałów pomocniczych, nabytych do produkcji.

Dyrektorzy izb skarbowych są upoważnieni w przypadkach, uzasadnionych istotnymi trudnościami, do zwalniania podatników na ich prośby od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej w całości lub częściowo. Prośby takie należy jednak wnosić **nie później niż na miesiąc** przed rozpoczęciem okresu rachunkowego, którego dotyczy prośba o zwolnienie (§ 5 pkt. 6 i 7).

W myśl § 6 omawianego rozporządzenia poza sporządzaniem ścisłego dziennego raportu kasowego prowadzący księgi handlowe podatnicy są obowiązani do udowadniania sprzedaży przez sporządzanie dziennych zestawień sprzedaży, prowadzonych z osobna przez każdego sprzedającego i ujętych w osobną oprawną księgę.

Od obowiązku prowadzenia dziennych zestawień sprzedaży są zwolnieni podatnicy, obowiązani do udowadniania przychodów gotówkowych kwitami z bloczków urzędowego nakładu.

Ponadto dyrektorzy izb skarbowych są uprawnieni do zwalniania od obowiązku tego **spółdzielni, należących do central spółdzielni,** na ich indywidualne prośby.

Sprzedaż towarów ma być wykazywana na koncie sprzedaży, nie zaś na ogólnym koncie towarowym.

W przedsiębiorstwach, które poza sprzedażą w większych ilościach prowadzą również drobną sprzedaż towarów konsumentom, należy obroty z drobnej sprzedaży księgować na odrębnych kontach.

Rozporządzenie powyższe weszło w życie z dniem 1 lipca 1948 r.

Komisje podatkowe i lustratorzy społeczni.

poz. 209. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych.

W myśl § 14 powyższego rozporządzenia w skład sekcji komisji odwoławczej, rozstrzygającej odwołania od decyzji urzędów skarbowych (rewizyjnych), wydanych na podstawie orzeczeń obywatelskich komisji podatkowych, mogą wchodzić **wyłącznie** przedstawiciele:

1) wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi),
2) okręgowych komisji związków zawodowych (w m. st. Warszawie — Rady Związków Zawodowych),
3) Związku Samopomocy Chłopskiej i **Centralnego Związku Spółdzielczego.**

poz. 210. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1948 r. w sprawie jednolitego tekstu ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych.

Do obwieszczenia tego został załączony tekst Ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych z uwzględnieniem zmian, jakie do pierwotnego brzmienia ustawy wprowadziły postanowienia dekretu z dnia 21 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 23 poz. 156). Równocześnie wprowadzono nową numerację artykułów i ustępów.

Moc obowiązująca powyższej ustawy jest w myśl końcowego art. 18 ograniczona w czasie i trwać będzie do dnia 31 grudnia 1949 r.

W numerze 32 z dnia 7 lipca 1948 r.

Przedstawiciele Związków Zawodowych w Okręgowych Sądach Ubezpieczeń Społecznych.

poz. 219. Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 czerwca 1948 r. o zasadach i warunkach prowadzenia spraw przed sądami ubezpieczeń społecznych przez przedstawicieli związków zawodowych.

Rozporządzenie powyższe opiera się na art. 420 § 4 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 71 z 1939 r. poz. 476 i z 1946 r. Nr 12 poz. 76).

W myśl § 2 omawianego rozporządzenia zadaniem przedstawiciela jest udzielanie członkom danego związku zawodowego pomocy prawnej w zakresie ubezpieczeń społecznych, a w szczególności obrona i zastępstwo przed okręgowymi sądami ubezpieczeń społecznych, udzielanie porad prawnych i sporządzanie pism w tych sprawach.

Przedstawicieli poszczególnych związków zawodowych wyznacza okręgowa komisja związków zawodowych na wniosek związku zawodowego (§ 5).

Przedstawicielowi nie wolno pobierać od strony żadnego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy (§ 9).

Omawiane rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia, to jest z dniem 7 lipca 1948 r.

Z instytucji przedstawicieli związków zawodowych korzystać mogą pracownicy spółdzielczy, będący członkami Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych R. P. lub innych związków zawodowych.

W numerze 33 z dnia 10 lipca 1948 r.

Nadanie na własność gruntów przeznaczonych na cele reformy rolnej.

poz. 222. Ustawa z dnia 16 czerwca 1948 r. o uprawnieniach osób, które przed dniem 13 września 1944 r. otrzymały we władanie grunty, wchodzące w skład nieruchomości ziemskich przeznaczonych na cele reformy rolnej.

Ustawa powyższa ma zastosowanie wyłącznie do gruntów, położonych poza obszarem Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Osoby czyniące zadość warunkom, przewidzianych w art. 1 omawianej ustawy, uzyskują na własność znajdujące się w ich władaniu grunty na zasadach określonych w art. 2 — 5 Ustawy.

Ustawa powyższa weszła w życie z dniem jej ogłoszenia, to jest 10 lipca 1948 r.

Uwaga: W myśl art. 1 omawianej ustawy wynikające z tej ustawy uprawnienia przysługują tym, którzy otrzymali grunty we władanie bądź na podstawie przedwstępnych umów sprzedaży, umów sprzedaży, zawartych bez zachowania przepisanej prawem formy (n.p. nie w formie aktu notarialnego); bądź też na podstawie przedwstępnych umów darowizny lub w wyniku działu, dokonanego przed 1 września 1939 r. lub też na skutek przeprowadzonej parcelacji państwowych nieruchomości ziemskich, bądź wreszcie na podstawie umowy dzierżawy lub poddzierżawy, uprawniających do wykupu gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 42 poz. 354).

W numerze 34 z dnia 23 lipca 1948 r.

Drogi Publiczne.

poz. 225. Ustawa z dnia 16 czerwca 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa ta w art. 1 dzieli drogi na: państwowe, powiatowe i gminne. Określa ona również jakie władze są powołane do budowy, utrzymania i nadzoru nad poszczególnymi rodzajami dróg.

Art. 33 ustawy wylicza osoby, nie podlegające obowiązkowi dostarczania robocizny, względnie dostarczania posiadanych środków przewozowych, do budowy i utrzymania dróg. Z postanowień art. 33 wynika, że spółdzielnie i pracownicy spółdzielni od obowiązku tego zwolnieni nie zostali.

Minister Komunikacji został uprawniony do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw R. P. jednolitego tekstu ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr 6 poz. 32) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych późniejszymi aktami ustawodawczymi i z zastosowaniem nowej ciągłej numeracji artykułów.

Zjednoczenie energetyczne i zakłady elektryczne.

poz. 235. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 lipca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o zakresie zjednoczeń energetycznych przy wykonywaniu zarządu i eksploatacji zakładów elektrycznych oraz o sposobie i trybie przejmowania zakładów elektrycznych przez te zjednoczenia.

Rozporządzenie opiera się na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o planowej gospodarce energetycznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 271). Weszło ono w życie z dniem ogłoszenia, to jest 23 lipca 1948 r.

Przychód z 1 ha gruntów ziemniaczano-żytnich.

poz. 237. Rozporządzenie Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 10 lipca 1948 r., wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami, w sprawie określenia przeciętnego przychodu z hektara gruntów ziemniaczano-żytnich oraz przeciętnej ceny kwintala żyta dla celów wymiaru podatku gruntowego na rok 1948.

Do rozporządzenia powyższego jest załączona tabela, która według województw, powiatów i miast wydzielonych podaje normy podstawowe przeciętnego przychodu i cenę 1 q żyta w złotych dla każdego powiatu i wydzielonego miasta.

Rozporządzenie powyższe weszło w życie z dniem ogłoszenia, tj. 23 lipca 1943 r. i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego.

W numerze 35 z dnia 31 lipca 1948 r.

Podział nieruchomości.

poz. 240. Ustawa z dnia 25 czerwca 1948 r. o podziale nieruchomości na obszarach miast i niektórych osiedli.

Ustawa ta nawiązuje do dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 109). Na podział nieruchomości, położonych w granicach administracyjnch miast, w granicach okręgów ochrony sanitarnej uzdrowisk, uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej, oraz na innych obszarach, przeznaczonych na cele, określone w art. 5 ust. 2 pkt. 2 lit. a i b powołanego wyżej dekretu, — na dwie lub więcej części (działki), koniecznym jest w myśl art. 5 omawianej ustawy uzyska-

nie pozwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej (art. 8 ustawy).

Ustawa powyższa weszła w życie z dniem 31 lipca 1948 roku.

W numerze 36 z dnia 3 sierpnia 1948 roku.

Materiały pochodzce z rozbiórek.

poz. 247. Dekret z dnia 28 lipca 1948 r. o obrocie i gospodarowaniu materiałami pochodzącymi z rozbiórki budynków.

W myśl art. 1 omawianego dekretu przepisy tego dekretu dotyczą wszystkich materiałów, pochodzących z rozbiórki budynków w miastach. Szczegółowe przepisy wykonawcze do powyższego dekretu wydadzą Ministrowie Odbudowy oraz Przemysłu i Handlu.

W myśl art. 5 Ministrowie ci mogą powierzyć skup materiałów osobie prawnej prawa prywatnego lub publicznego na zasadach wyłączności z obowiązkiem zakupu po cenach ustalonych przez tychże Ministrów.

Art. 7 przewiduje karę do 3 miesięcy aresztu i grzywny do 300.000 zł. bądź jedną z tych kar za wykraczanie przeciw przepisom, wydanym na podstawie tego dekretu.

Dekret ten wszedł w życie z dniem 3 sierpnia 1948 r.

Zabowiązania podatkowe.

poz. 248. Dekret z dnia 28 lipca 1948 r. o zmianie dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych.

W dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27 z 1946 r. poz. 173) zostało zmienione brzmienie art. 35-go w następujący sposób:

„Art. 35. 1) W gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie przypadkach Minister Skarbu może umarzać w całości lub części należności z tytułu zobowiązań podatkowych, przypadające na rzecz Skarbu Państwa, a Minister Administracji Publicznej bądź Minister Ziem Odzyskanych — przypadające na rzecz związków samorządu terytorjalnego.

2) Umorzenie w całości lub części należności głównej pociąga za sobą umorzenie należności ubocznej w odpowiednim stosunku.

3) Ministrom, wymienionym w ust. 1, służy prawo przeniesienia w drodze rozporządzenia uprawnień, określonych w tym ustępie, na podległe władze podatkowe".

Dekret powyższy wszedł w życie z dniem 3 sierpnia 1948 r, Równocześnie utracił moc obowiązującą przepis art. 44 ust. 1 pkt. f ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 35, poz. 294).

Pocztowa Kasa Oszczędności.

poz. 249. Dekret z dnia 28 lipca 1948 r o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności.

Zmiana polega na tym, że wysokość sum, wolnych od zajęcia (sekwestru), złożonych na książeczkach oszczędnościowych P. K. O. została podwyższona z 2.500. — zł. do 25.000. — zł.

Dekret wszedł w życie z dniem 3 sierpnia 1948 r.

Postępowanie oddłużeniowe spółdzielni rolniczych.

poz. 253. Dekret z dnia 28 lipca 1948 r. w sprawie postępowania oddłużeniowego spółdzielni rolniczych i ich central.

Dekret powyższy został w całości ogłoszony w numerze 5 „Monitora Spółdzielczego" (str. 2).

Wydanie dekretu tego stało się koniecznością z uwagi na fakt, iż urzędy rozjemcze, które w myśl przepisów dekretu Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o ulgach w spłacie zobowiązań spółdzielni rolniczych i ich central (Dz. U. R. P. Nr 3 z 1936 r. poz. 23) odgrywały w tym postępowaniu układowym decydującą rolę, przestły po dniu 1 września 1939 r. istnieć i w dzisiejszej rzeczywistości polskiej reaktywowane być nie mogą.

Urlopy pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

poz. 258. Dekret z dnia 28 lipca 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

W myśl tego dekretu pracownicy młodociani, poniżej lat 18, korzystają po półrocznej nieprzerwanej pracy w danym zakładzie pracy z 7-dniowego urlopu, a po rocznej pracy — z 14-dniowego urlopu. Z urlopów tych korzystają również terminatorzy i uczniowie.

Udzielanie urlopów w miesiącach marcu i listopadzie jest zakazane, chyba że pracownik sam zgłosi życzenie skorzystania z urlopu w tych właśnie miesiącach.

Dekret powyższy wszedł w życie 3 sierpnia 1948 r.

Uwaga: Według dotychczasowego brzmienia ustępu 3-go art. 2 Ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu w brzmieniu, ogłoszonym w Dz. U. R. P. Nr 84 poz. 735 z 1933 r., pracownicy młodociani, poniżej lat 18, korzy-

stali z urlopu 14-dniowego dopiero po roku pracy. Obecnie uprawnienia te zostały rozszerzone o tyle, że już po półrocznej pracy mogą oni korzystać z 7-dniowego urlopu.

Zmiana, dotycząca zakazu udzielania urlopów w miesiącach marcu i listopadzie bez wyraźnego życzenia ze strony pracownika, wykorzystania urlopu w tych właśnie miesiącach, jako zmiana art. 5 ust. 3 przytoczonej wyżej ustawy, ma zastosowanie szersze i dotyczy wszystkich pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu, a nietylko młodocianych.

W numerze 37 z dnia 6 sierpnia 1948 r.

Społeczny Fundusz Oszczędnościowy

poz. 268. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1948 r. w sprawie ustalenia stawki oszczędnościowej dla uczestników funduszu B. Społecznego Funduszu Oszczędnościowego na rok 1948.

W myśl § 1 omawianego rozporządzenia stawki te wynoszą od 100 do 130% wymiaru podatku gruntowego za rok 1948 w zależności od podstawy opodatkowania.

Rozporządzenie posiada moc wsteczną od dnia 1 stycznia 1948 r. Równocześnie została uchylona moc obowiązująca rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 1948 r. w tym samym przedmiocie (Dz. U. R. P. Nr 21 z 1948 r. poz. 147).

Daniny komunalne

poz. 273. Rozporządzenie Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 21 lipca 1948 r. w sprawie wykonania w zakresie danin komunalnych art. 148 ust. 1 i art. 164 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym.

W myśl § 1-go powyższego rozporządzenia władza podatkowa pierwszej instancji, uprawniona do nakładania danin komunalnych, może sama zmienić swoją decyzję, jeżeli uzna, że odwołanie zasługuje w całości lub w części na uwzględnienie, a zmniejszenie daniny nie przekroczy kwoty zł. 10.000.—

W numerze 38 z dnia 17 sierpnia 1948 r.

Egzekucja świadczeń pieniężnych.

poz. 277. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. w sprawie poruczenia przymusowego ściągania niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych organom wykonawczym gmin miejskich i wiejskich oraz wydziałom wykonawczym komisji uzdrowiskowych.

Właściwym organom wykonawczym gmin miejskich i wiejskich zostało poruczone przymusowe ściąganie następujących świadczeń pieniężnych:

a) wymierzanych przez związki samorządu terytorialnego oraz ich instytucje, b) z tytułu należności pieniężnych komunalnych kas oszczędności w sumie nie przekraczającej zł. 10.000.—, c) na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń wzajemnych w tytułu składek, d) na rzecz spółek wodnych (związków wałowych) z tytułu datków udziałowych i kosztów, e) z tytułu kar pieniężnych, grzywien, nawiązek i kosztów postępowania, orzekanych przez władze administracji ogólnej, f) z tytułu należności, wymienionych w art. VII § 2 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, g) na rzecz funduszu B. Społecznego Funduszu Oszczędnościowego oprócz rocznych wkładów oszczędnościowych, h) na rzecz instytucji ubezpieczeń społecznych z tytułu składek, przypadających od gospodarstw rolnych o obszarze nie przekraczającym 30 ha.

Natomiast wydziałom wykonawczym komisji uzdrowiskowych zostało poruczone przymusowe ściąganie świadczeń pieniężnych z tytułu taks, opłat i kar na rzecz funduszu kuracyjnego.

Rozporządzenie powyższe weszło w życie z dniem 17 sierpnia 1948 r., a jednocześnie utraciło moc obowiązującą rozoprządzenie Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1947 r. w tym samym przedmiocie, ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr 21 z 1947 r. pod poz. 85.

Uwaga. Społeczny Fundusz Oszczędnościowy został ustanowiony Ustawą z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10 z 1948 roku, poz. 74) i dzieli się na:

fundusz A — prywatnego przemysłu, rzemiosła, handlu i usług,
fundusz B — rolnictwa,
fundusz C — pracy najemnej, i
fundusz D — środków publicznych.

Odpadki użytkowe

poz. 280. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. w sprawie obrotu i gospodarowania odpadkami użytkowymi.

Rozporządzenie powyższe opiera się na art. 2 pkt. 1 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 27 z 1947 r. poz. 105).

Paragraf 1 omawianego rozporządzenia ustala w sposób szczegółowy, co należy rozumieć pod podjęciem odpadków użytkowych. Wymienione są tam między innymi: szmaty tkane i dziane, ścinki pokonfekcyjne, odpadki surowców włókienniczych, makulatura, potłuczone szkło, odpadki z wyrobów gumowych, odpadki garbarskie, ścinki skór, kości, zużyte płyty gramofonowe, zużyte żarówki itp.

W myśl § 2 osoby fizyczne i prawne prawa prywatnego i publicznego, będące w posiadaniu odpadków użytkowych, określonych w § 1-ym są obowiązane zabezpieczyć materiały te przed ich zniszczeniem i zaofiarować je do zbiórki po cenach, ustalonych przez Ministra Przemysłu i Handlu w terminie 30-dniowym od daty wejścia w życie omawianego rozporządzenia.

Obowiązek zabezpieczenia ciąży na posiadaczu do cazsu zabrania materiałów, nie dłużej jednak niż 6 miesięcy od daty zaofiarowania.

Odpadki użytkowe, powstałe po dniu wejścia w życie omawianego rozparządzenia, mają być zgłaszane i zaofiarowywane do zbiórki przed upływem miesiąca, następującego po miesiącu, w którym powstały.

Postanowienia te nie dotyczą odpadków użytkowych z gospodarstw domowych, których posiadacze obowiązani są jedynie do składania ich w miejscach na to przeznaczonych na terenie danej posesji.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 17 sierpnia 1948 r.

Z BIURA UBEZPIECZEŃ CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

Centralny Związek Spółdzielczy zawarł w dniu 6.XI.48 r. porozumienie z Powsz. Zakładem Ubezp. Wzaj. (P.Z.U.W.) zawierające zasady obsługi ubezpieczeń majątku spółdzielczego we wszystkich grupach ubezpieczeń umownych poczynając **od 1.XI.48 r.**

Naczelną zasadą tego porozumienia jest **zasada bezpośredniej obsługi Central i spółdzielni przez P.Z.U.W. w pełnym zakresie** ubezpieczeniowym, to znaczy odnośnie zawarcia ubezpieczenia, wystawiania polis, inkasowania składki, likwidacji szkód i wypłaty odszkodowań.

W związku z tym z dniem 1.XI.48 r. **ustało pośrednictwo Ekspozytur** Biura Ubezpieczeń C.S.S. „Społem" (b. Okręg. Referatów Ubezpieczeń) w załatwianiu ubezpieczeń spółdzielczych. Wnioski o ubezpieczenie należy zgłaszać bezpośrednio do najbliższej terenowo placówki P.Z.U.W., tam też należy zasięgać wszelkich informacji ubezpieczeniowych.

Specjalne agendy ubezpieczeniowe utworzone w Centralach będą dbać o właściwe ubezpieczenie majątku własnego Centrali oraz wykonywać instruktaż ubezpieczeniowy w stosunku do podległych spółdzielni.

Spółdzielnie obowiązane są ubezpieczyć swój majątek, wykonując przy tym instrukcję szczegółowe jakie otrzymają od właściwych Central. Nadzór nad przebiegiem ubezpieczeń spółdzielczych i działalnością patronacko-ubezpieczeniową Central sprawuje Biuro Ubezpieczeń C.Z.S. utworzone przy Wydziale Organizacyjnym.

Szczegółowe instrukcje dotyczące warunków ubezpieczeń dla spółdzielczości oraz sposobu postępowania przy ubezpieczaniu majątku spółdzielczego włącznie z likwidacją szkód będą wydane przez Centrale oraz Biuro Ubezpieczeń C.Z.S. w najbliższym czasie.

ZAWIADOMIENIE

Biura Delegatury CZS w Poznaniu przeniosły się z Pl. Wolności na **ul. Armii Czerwonej 12 tel. 512-71.** Tel. Del. R. Andruszkiewicza — 11-04.

OD REDAKCJI

W sprawie ogłoszeń rejestrowych spółdzielni mleczarsko - jajczarskich

Wobec powtarzających się jeszcze wypadków nadsyłania ogłoszeń rejestrowych spółdzielni mleczarsko - jajczarskich do „Poradnika Mleczarsko - Jajczarskiego" zamiast do „Monitora Spółdzielczego", informujemy że w myśl uchwały Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego jedynym organem oficjalnym do ogłoszeń rejestrowych spółdzielni jest od mies. lipca br. tylko „Monitor Spółdzielczy". wobec czego wszelkie ogłoszenia rejestrowe od spółdzielni, a więc także od spółdzielń mleczarsko - jajczarskich, winny być wysyłane tylko do „Monitora Spółdzielczego", Warszawa, Kopernika 30.

Wyjątkowe zezwolenie p. o. Przewodniczącego Państwowej Rady Spółdzielczej, udzielone swego czasu Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni R.P. na umieszczanie ogłoszeń rejestrowych spółdzielń mleczarsko-jajczarskich w „Poradniku Mleczarskim i Jajczarskim", utraciło moc prawną z chwilą urzędowej likwidacji Biura Państwowej Rady Spółdzielczej w Ministerstwie Skarbu na skutek Zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1948 r. (Dz. U. Min. Skarbu Nr 75 poz. 312).

Sądy Rejestrowe zostały o powyższym powiadomione.

Prenumerata roczna zł 1.200.—, numer pojedynczy zł 50.—. Konto PKO. W-wa I-7560 „Monitor Spółdzielczy"
Adres: Warszawa, Kopernika 30, tel. 8-51-91 (wewn. 49)
Redaguje Komitet. Wydawca: Centralny Związek Spółdzielczy —
Rob. Sp. Wyd. „Prasa", Zakł. Graf., Warszawa, Smolna 12. tel. 86-493. B-56815